

okt. 7.: Recha („Zsidónő”), Fides, Ortrud („Lohengrin”). Ezután Német-, Angol-, Olasz- és Franciaországban énekelt; már 1886 dec. havában Triestben, 1887 ápr. havában a milánói Scalában, júl. havában a londoni Covent Gardenben, 1888 jan. havában Genuában, ápr. havában Bolognában, dec. havában Parmában, 1889 tavaszán Rómában, 1890-91-ben Moszkvában és Szentpétervárott énekelt a Panaje-színházban; nov. havában a londoni Covent-Gardenben, 1892-ben Olaszországban; 1894 okt. havában Torinóban; 1898 márc. 8-án és 12-én a M. Kir. Opera vendége, (Amneris és Carmen) ekkor is Olaszországból jött meg. 1899-ben a párizsi Nouveau Théâtre-ben Brangaenét énekelte (Tristan et Iseult.) — Testvérhuga: 2.) Lenke, sz. 1864-ben. Szintén a szinitanodát végezte. 1883 szept. 27-én és 29-én a Népszínházban vendég [Elza (Furca háború) és Broniszlava (Koldusdiák)], de a vidék első énekesnője lett: 1883-ban Szegeden, Nagy Vincénél, nyári évadban Nagyváradon, 1884-ben Debrecenben, Aradi Gerónél, aztán Krecsányinál, 1886-ban Aradon, hol 1887 okt. 4-én szerelmi csatlódásban önkezevel vetett véget életének. Somló Sándor búcsúztatta.

Spanyoljárvány miatt 1918 okt. 21-től nov. 1-ig a fővárosi színházak nem tartottak előadást.

Sprejcz. Az a színpadhoz fűrt lécdarab, amely a díszletet, illetve a kulisszát a deszkához rögzíti. (A szó német eredetű s mint a legtöbb színészi műszó, úgy ezt is magyaros alakban használják a színházi világban.)

Sprechrolle, (német) szóról-szóra a. m. — „beszélő szerep”, — azon szerepre mondták régebben, amelyben sok a szöveg, kiadós volt a tartalma, ellentétben a néma, illetve a kevésre szabott szereppel.

Spuller Ilona, táncosnő, sz. 1903-ban, Budapesten. A Magyar Kir. Operaházhoz került 1914-ben, ahol Zöbisch és Brada mesterek tanítványa volt. Táncos-szerepei voltak: Denevér keringője,

Lakmé (Istennő), Babatündér (Sylvia). Időközben férjhez ment ifj. Beregszászy Bélához és lelépett a pályáról. (Férje: egy időben az Orsz. Színészegyesület színészképzőiskolájának növendéke volt, ahol mint hőstenornak nagy jövőt jósoltak. A világháboruban főhadnagy volt, de nem lépett a színipályára.)

Staccato (sztákátó) (olasz) a. m. — megszakítva, pattogatva, szaggatottan. (Énekre, zenére.)

Staffage (sztafázs) fr. a. m. — a látványos darab élénkítése, háttér, környezet.

Staggione (sztádzsöne) olasz, a. m. — időszak, színházi évad. Olyan szintársulatra is alkalmazott kifejezés, amely az Orsz. Színészegyesület engedélye alapján oly helyeken működik, ahol azon időben rendes, egyesületi fenhatóság alatti szintársulat, nem játszik. A S. társulat rendszerint sűrűn változtatja állomáshelyeit. Az első ilyen S. társulat Hidvéghy Ernőé volt, 1910 őszén, — járt Szilágysomlyón, Zilahon, Nagyenyeden, Székelyudvarhelyen, Gyulafehérvárott stb. — A második Könyves Jenőé, járt Szigetvárt, Nagyatádon, Székesfehérvárott stb; — őt követte Szabadon László, aki operettek is játszott. — Ujabbán Alapi Nándor (L. o.) és Szentiványi Béla (L. o.) kapott S. társulat vezetésére engedélyt.

Star (sztár), angol — csillag, elsőrangú színész, aki állandóan nagy közönséget tud vonzani. A mi magánszínházainknál tulajdonképpen az újabb időkben született meg e kifejezés, amikor az igazgatók — sokszor indokolatlanul — tulfizettek meg egy-egy színészt, színésznőt, a többiek rovására. — A star-rendszer háborús szülemény, mely sok veszélyt rejt magában, mert (kevés kivétellel) a starok magukhoz ragadják a hatalmat, ők irányítják a saját izlésük és szeszélyük szerint a színházakat.

Statiszta. Azon néma személy (színész, vagy polgári foglalkozású egyén), aki valamely szindarab keretében részt vesz. Különösen fontos szerep jut a S-